
aramızda

Sayın üyemiz,

Personel Yasasıyla başlayan yetersiz ücret uygulaması, çeşitli kılıklara bürünerek devam ediyor. 4/10195 sayılı kararname kapsamında çıkarılarak memur statüsüne sokulan teknik elemanlar ücret sistemine karşı çıkınca, önce kurumlarca saptanan, daha sonra da kararnamelerle "düzenlenen" yan ödemeler devri başladı. Yan ödemeler zikzaklı bir gidişin sonunda yeniden ayarlanmak üzere bir süredir kesilmiş bulunuyor. Şu ana kadar da ne zaman ve ne ölçüde ödeme yapılacağı belirlenmemiş durumda.

Kurumlarca Bakanlığın onayına sunulacak göstergeler ne olursa olsun, bu tür uygulamaların teknik elemanların ekonomik sorunlarına kalıcı çözüm getirmeyeceğini bilmeliyiz, ücretlerin bizim isteklerimizden bağımsız olarak, siyasal iktidarların temelde ayrılık göstermeyen politikaları doğrultusunda saptanmasının başlıca iki olumsuz sonucu vardır. Bir kez, teknik elemanlar arasında ayrıcalık yaratan hükümler yavaşatılacak, subjektif tercihlere dayalı "ödüllendirme"lere acık kapı bırakılmış olacaktır, öte yandan, pahalılığın hızla arttığı ülkemizde, sürekli fiyat yükselmeleri nedeniyle gerçek ücret artışının daima nominal ücret artışından çok gerilerde kaldığı, böylece asgari gereklerden bile fedakârlık edildiği gözönüne alınırsa, ücret-fiyat dengesi de hiçbir zaman sağlanamayacak demektir. Ekonomik hakları her koşul altında savunabilmenin biricik yolu sendikalaşmak olduğuna göre, tüm çabaların bu hedefe yöneltilmesi, teknik elemanların en acil görevi sayılmalıdır.

Sendikalaşma yolunda asgari koşul, teknik eleman kesiminin aynı amaç etrafında kenetlenerek güçlerini birleştirmesidir. Bu görev kuşkusuz en başta teknik eleman örgütlerine düşmektedir ve bugüne dek yapılan çalışmalar da bu noktada yoğunlaştırılmış, kamuoyuna ve "ilgililere" duyurulmuştur. Ancak görünen odur ki, siyasal iktidarların öteden beri çalışan kesimlere karşı aldıkları tavırda değişiklik yoktur. Teknik elemanların demokratik talepleri umursanmamakta, kamu kesiminde çalışanları kapıkulu sayan bir zihniyetle "beğenmeyen istifa eder" denilebilmektedir. Çalışanların örgütlenmesinden hoşlanılmadığı ortadadır. "Ben teknik eleman lafından hiç hoşlanmıyorum, mühendis deyin, mimar deyin" diyerek, gerçek niyetlerinin kariyer gıdıklamak olduğunu göstermişlerdir. Gerek yan ödemelerin, gerekse Personel Yasası hükümlerinin altında yatan görüş işte budur: Meslekiçi ayrılık ve ayrıcalıklar yaratarak yapay çelişkileri körüklemek, teknik elemanların mücadelelerini zayıflatmak ve gittikçe güçlenen sendikalaşma eğilimlerini törpülemek.

Artık teknik elemanlar, ikide bir ulufe havası içinde dağıtılan yan ödemelerle avutma politikasına kesinlikle karşı çıkmak zorundadırlar. İktidarların böl-yönet taktiği karşısında, ekonomik ve demokratik haklarımızı en etkili biçimde savunabileceğimiz, toplu sözleşme ve grev ilkeleriyle donatılmış bir sendikal örgütlenme gereği, her zamankinden daha çok kendini duyurmaktadır.

Saygılarımızla.

YÖNETİM KURULU